הויבט אן א סייווינג

אקאונט פאר דער בייבי --

און זעהט אז ביידע זאלען וואקסען!

עס זענען די קליינע דעטאלען און פערזענליכער אבטונג געבען וואס שאפט אייער בייבי'ס איצטיגע מאס געזונט און פרייד! און פונקט אזוי פיעל, זענען עס די קליינע דעטאלען וואס ווערען איצט געמאכט רעגולאר, וואס וועלען העלפען צו שאפען א צופרידענע צוקונפט פאר איהם.

ווי צופרידענשטעלענד עס איז צו וויסען, אז אזוי ווי ער וואקסט, וואקסט אויך אזוי אייער ספעציעלער סייווינגס אקאונט. אפילו עטליכע דאלאר א מאנאט, וואס ווערט אוועק־געלייגט אין א פראווינץ אף אנטעריא סייווינגס אפיס, וועט שנעל זיך צוואוואקסען אין א גרויסער סומע.

יעדער דאלאר וואס איהר דעפאזיט איז גאראנטירט פון דער אנטעריא'ס רעגיערונג. נאך מערער, איהר קאנט עס ארויסנעמען צו יעדער צייט. אהן נאטיס, אויב איהר זאלט עס דארפען.

טאראנטער ברענטשעס:
קאר. בעי און עדלייד סטס., דענ־פארט און פענוויק עוו., 2048 דענ־פארט עוו.; קאר. יוניווערסיטי און אנדערע ברענטשעס אין:
עילמער, ברענטפארד, האמילטאן, ניוואארקעט, אטאוואא, פעמברוק, אוען סאונד, סיפארטה, סט. קעט־רינס, סט. מערי'ס, וואקערטאן, וואודסטאק.

פון פרי ביז שפעט
אלע טאראנטער ברענטשעס זענען אפען פון 9.30 פרי ביז 5 נ. מ. מעגליך. שבת, זענען אלע ברענ־טשעס אפען פון 9.30 פרי, ביז 1 נ. מ. די ברענטשעס אין דענפארט און פענוויק און אין 2048 דענפארט עוו. זענען אויך אפען שבת אוועגט פון 7 ביז 9. ברענטשעס אויסער טאראנטא זענען אפען אין אוועגט.

PROVINCE OF ONTARIO SAVINGS OFFICE
EVERY DEPOSIT GUARANTEED BY ONTARIO GOVERNMENT
HEAD OFFICE — PARLIAMENT BUILDINGS
VT INCEPIT FIDELIS SIC PERMANET
זיבעצען ברענטשעס איבער גאנץ אנטעריא.

איז! — האט גאבריעל געזאגט וועגען דער טאכטער צו מיסעס וואהרען, וועלכע האט אין דער טיעפעניש פון איהר האר־צען שטאלצירט מיט איהר מאנ'ס פיינער פיגור און מוגדיר. — זאלסט אבער נישט הייראטען קיין זעלנער, דאלי מיין האריי.

דאלי האט נישט געפרעגט, פארוואס נישט; זי האט איבערהויבט גארנישט געזאגט און זיך אנגעבויגען אנצובינדען די שייך פון זיין שזוערד.

— טו איך נאר אן אט די קליידער — האט גאבריעל געזאגט, — דערמאן איך זיך גלייך אן דעם ארמען דזשאו ווייעט.

איך האב איהם ליעב געהאט: ער איז שטענדיג געווען מיינער א ליעבלינג, ארי־מער דזשאו! — אוי, טאכטערשי, ציה מיך נישט איין אזוי שטייף!

דאלי האט א לאך געטאן — כלל שווערד מיט דער האנט אויסגעצויגען נישט איהר געזעהנליכער לאך — עפעס ווייט פון זיך, ווי אויס מורא, דאס א מארגער געלעכטערעל — און זיך אנ־נעבויגען נאך נידעריגער. מיגם איז גע־שטאנען אן א זייט אין געהאלטען זיין שווערד, אויסגעצויגען דער האנט אין דער טיעפעניש פון איהר האר־צען שטאלצירט מיט איהר מאנ'ס פיינער פיגור און מוגדיר. — זאלסט אבער נישט הייראטען קיין זעלנער, דאלי מיין האריי.

דאלי האט נישט געפרעגט, פארוואס נישט; זי האט איבערהויבט גארנישט געזאגט און זיך אנגעבויגען אנצובינדען די שייך פון זיין שזוערד.

— טו איך נאר אן אט די קליידער — האט גאבריעל געזאגט, — דערמאן איך זיך גלייך אן דעם ארמען דזשאו ווייעט.

איך האב איהם ליעב געהאט: ער איז שטענדיג געווען מיינער א ליעבלינג, ארי־מער דזשאו! — אוי, טאכטערשי, ציה מיך נישט איין אזוי שטייף!

דאס איז נישט דיין. נישט מיין עסק. אט דערלאנגט מען מיטאג, און דאס איז אן ערך נישט מעהר צו דער זאך.

דאלי וואלט אפשר פראטעסטירט געגען אזא פארשווייגען דאס, וואס האט זי אינטערעסירט, נאר אין דער מינוט האט זיך מיסעס וואהרען ארייגגעמישט אין געשפרעך, ערקלערענדיג, אז זי קאן נישט זיצען און שווייגען, בעת מען ראט איהר טאכטער אין איהר געגענוואהרט צו לעזען די געשיכטע פון עפעס א טערק און א מוסעלמאן. נאך איהר מיינונג, איז אין אזעלכע שטרמישע צייטען מעהר מצוה זיך צו אבאנירען אויפ'ן "דזונער". וואו דאלי קאן געפינען אלע הערעס פון לארד דזשאהרדזש נאהדאן וואהרט ביי וואהרט, וועלכע וואלטען איהר געבראכט פיעל מעהר נוצען און טרייסט פון חונדערט מיט פופציג "בלוי־בערד" צוואמען. זי האט זיך געווענדעט צו מיס מיגם נאך מאראלי־שער שטיצע, און יענע האט זיך מורה גע־ווען, אז, ווירקליך, די נייסטעס־רות, וואס זי האט געשעפט פון דער אויבען־דערמאנ־טער צייטשריפט אין אלגעמיין און באי־זונדערס פון איין ארטיקעל מיט'ן נאמען: "נרויס־בריטאניע צוואוייקט אין בלוט", האט איבערגעשטיגען אלע איהרע ערוואר־טונגען: דער זעלבער חבור, האט מיגם צוגעגעבען, האט אזוי גוט געווירקט אויף אייף איהרער א שוועסטער, וועלכע וואוינט אין גאלדען לייאן מאורט, נומער זיבען און צוואנציג. די צווייטע בלאט רעכטס, אז אזוי ווי יענע איז געווען אין דעליקאטע אומשטענדען און האט ער־וואכטעט א צונאב צו איהר משפחה, האט זי גלייך נאכ'ן לעזען דעם ארטיקעל גע־קראגען וועהען און פון דאמאלסט אן דערזט זי פון היץ וועגען דער אינקוויזי־ציע.

דא איז מיסעס וואהרען אריינגע־פאהרען מיט אן אנדער טענה. אויפ'ן מאמין איז געשטאנען א פארט בלעעגע צדקה־פושקע אין דער פארם פון א הייר זעל פון רויטע צינגעל, מיט אן אויפשריפט: "די פראטעסטאנטישע אסאסיאציע"; אויפ'ן דאך האט עס געהאט א קוימען, דורך וועלכען מען פלעגט אריינגוואהרפען אין פושקע די נדבות. וואהרפענדיג א בליק אויף דאס דאזיגע הייזעל, האט מיי־סעס וואהרען געגעבען די ארומיגע צו פארשטעהן, וואס פאר א שטערצען זי האט דערפון, וואס וואהרען האט נאך קיינמאל אהין נארנישט אריינגעוואהרפען. אויסער איינמאל בנגבה די שטיקלאך פון א צובראכענער ליזלקע, ווי זי האט זיך נאכדעם דערוואוסט, וואס הלואי זאל עס איהם נישט גערעכענט ווערען ביים יום־הדין. מיט וועהטאג מוז זי זאגען, אז דאלי איז נישט פריינעבינער פון איהר פאטער אין דער באציהונג, אז זי האט, אפנס, מעהר חשק צו סטענגעס און נאך אזעלכע שמאכטעס, איידער צו שענקען עפעס אויף דער הייליגער זאך, וואס ע־פינט זיך אין אזא נויט. לסוף האט זי זעהר געבעטען די טאכטער נאכצוטאן דעם ביישפיעל פון מיס מיגם. וועלכע פלעגט אהין אריינוואהרפען איינגאנצען איהר געהאלט.

— א, מעם, — האט מיגם געזאגט — דערמאנט עס ניט. איך האב נישט גע־וואלט, מען זאל דערפון וויסען. די נדבות, מיישטיינס געזאגט, וואס איך קאן געבען, האבען א שעהנע מכשות. דאס איז מיין גאנץ פארמעגען. — האט זי פלוצלונג אויסגעראכען אין טרעהרען, — אבער עס וועט מיר באצאהלט כפל כפלים.

דאס איז געווען גאנץ ריכטיג, הגם אפשר נישט אין דעם זין, אין וועלכען מיגם האט עס געזאגט: אזוי ווי זי האט געוואוסט, ווי זיך אונטערצושטייבלען צו איהר מיסעס, פלעגט זי יענע באשיטע מיט מתנות, ווי היטעלאך, קאפטעלאך, קליידלאך און אנדערע מלבושים, — אזוי אז דאס הייזעל פון רויטע צינגעל איז אפשר געווען די בעסטע באנק, וואהין מיגם האט געקאנט אריינלעגען איהר קא־פיטאל. און האט איהר געצאהלט זיבע־ארער אכט הונדערט פראצענט אין געלט און וויינינגסטענס פופציג אין דער פארם פון צוטרוי און גוטער רעפוטאציע ביי איהר מיסעס.

— ווייז נישט, מיגם — האט מיסעס וואהרען געזאגט, אליין אין טרעהרען, — דאס איז נישט דיין. נישט מיין עסק. אט דערלאנגט מען מיטאג, און דאס איז אן ערך נישט מעהר צו דער זאך.

דאלי וואלט אפשר פראטעסטירט געגען אזא פארשווייגען דאס, וואס האט זי אינטערעסירט, נאר אין דער מינוט האט זיך מיסעס וואהרען ארייגגעמישט אין געשפרעך, ערקלערענדיג, אז זי קאן נישט זיצען און שווייגען, בעת מען ראט איהר טאכטער אין איהר געגענוואהרט צו לעזען די געשיכטע פון עפעס א טערק און א מוסעלמאן. נאך איהר מיינונג, איז אין אזעלכע שטרמישע צייטען מעהר מצוה זיך צו אבאנירען אויפ'ן "דזונער". וואו דאלי קאן געפינען אלע הערעס פון לארד דזשאהרדזש נאהדאן וואהרט ביי וואהרט, וועלכע וואלטען איהר געבראכט פיעל מעהר נוצען און טרייסט פון חונדערט מיט פופציג "בלוי־בערד" צוואמען. זי האט זיך געווענדעט צו מיס מיגם נאך מאראלי־שער שטיצע, און יענע האט זיך מורה גע־ווען, אז, ווירקליך, די נייסטעס־רות, וואס זי האט געשעפט פון דער אויבען־דערמאנ־טער צייטשריפט אין אלגעמיין און באי־זונדערס פון איין ארטיקעל מיט'ן נאמען: "נרויס־בריטאניע צוואוייקט אין בלוט", האט איבערגעשטיגען אלע איהרע ערוואר־טונגען: דער זעלבער חבור, האט מיגם צוגעגעבען, האט אזוי גוט געווירקט אויף אייף איהרער א שוועסטער, וועלכע וואוינט אין גאלדען לייאן מאורט, נומער זיבען און צוואנציג. די צווייטע בלאט רעכטס, אז אזוי ווי יענע איז געווען אין דעליקאטע אומשטענדען און האט ער־וואכטעט א צונאב צו איהר משפחה, האט זי גלייך נאכ'ן לעזען דעם ארטיקעל גע־קראגען וועהען און פון דאמאלסט אן דערזט זי פון היץ וועגען דער אינקוויזי־ציע.

דא איז מיסעס וואהרען אריינגע־פאהרען מיט אן אנדער טענה. אויפ'ן מאמין איז געשטאנען א פארט בלעעגע צדקה־פושקע אין דער פארם פון א הייר זעל פון רויטע צינגעל, מיט אן אויפשריפט: "די פראטעסטאנטישע אסאסיאציע"; אויפ'ן דאך האט עס געהאט א קוימען, דורך וועלכען מען פלעגט אריינוואהרפען אין פושקע די נדבות. וואהרפענדיג א בליק אויף דאס דאזיגע הייזעל, האט מיי־סעס וואהרען געגעבען די ארומיגע צו פארשטעהן, וואס פאר א שטערצען זי האט דערפון, וואס וואהרען האט נאך קיינמאל אהין נארנישט אריינגעוואהרפען. אויסער איינמאל בנגבה די שטיקלאך פון א צובראכענער ליזלקע, ווי זי האט זיך נאכדעם דערוואוסט, וואס הלואי זאל עס איהם נישט גערעכענט ווערען ביים יום־הדין. מיט וועהטאג מוז זי זאגען, אז דאלי איז נישט פריינעבינער פון איהר פאטער אין דער באציהונג, אז זי האט, אפנס, מעהר חשק צו סטענגעס און נאך אזעלכע שמאכטעס, איידער צו שענקען עפעס אויף דער הייליגער זאך, וואס ע־פינט זיך אין אזא נויט. לסוף האט זי זעהר געבעטען די טאכטער נאכצוטאן דעם ביישפיעל פון מיס מיגם. וועלכע פלעגט אהין אריינוואהרפען איינגאנצען איהר געהאלט.

— א, מעם, — האט מיגם געזאגט — דערמאנט עס ניט. איך האב נישט גע־וואלט, מען זאל דערפון וויסען. די נדבות, מיישטיינס געזאגט, וואס איך קאן געבען, האבען א שעהנע מכשות. דאס איז מיין גאנץ פארמעגען. — האט זי פלוצלונג אויסגעראכען אין טרעהרען, — אבער עס וועט מיר באצאהלט כפל כפלים.

דאס איז געווען גאנץ ריכטיג, הגם אפשר נישט אין דעם זין, אין וועלכען מיגם האט עס געזאגט: אזוי ווי זי האט געוואוסט, ווי זיך אונטערצושטייבלען צו איהר מיסעס, פלעגט זי יענע באשיטע מיט מתנות, ווי היטעלאך, קאפטעלאך, קליידלאך און אנדערע מלבושים, — אזוי אז דאס הייזעל פון רויטע צינגעל איז אפשר געווען די בעסטע באנק, וואהין מיגם האט געקאנט אריינלעגען איהר קא־פיטאל. און האט איהר געצאהלט זיבע־ארער אכט הונדערט פראצענט אין געלט און וויינינגסטענס פופציג אין דער פארם פון צוטרוי און גוטער רעפוטאציע ביי איהר מיסעס.

— ווייז נישט, מיגם — האט מיסעס וואהרען געזאגט, אליין אין טרעהרען, — דאס איז נישט דיין. נישט מיין עסק. אט דערלאנגט מען מיטאג, און דאס איז אן ערך נישט מעהר צו דער זאך.

דאלי וואלט אפשר פראטעסטירט געגען אזא פארשווייגען דאס, וואס האט זי אינטערעסירט, נאר אין דער מינוט האט זיך מיסעס וואהרען ארייגגעמישט אין געשפרעך, ערקלערענדיג, אז זי קאן נישט זיצען און שווייגען, בעת מען ראט איהר טאכטער אין איהר געגענוואהרט צו לעזען די געשיכטע פון עפעס א טערק און א מוסעלמאן. נאך איהר מיינונג, איז אין אזעלכע שטרמישע צייטען מעהר מצוה זיך צו אבאנירען אויפ'ן "דזונער". וואו דאלי קאן געפינען אלע הערעס פון לארד דזשאהרדזש נאהדאן וואהרט ביי וואהרט, וועלכע וואלטען איהר געבראכט פיעל מעהר נוצען און טרייסט פון חונדערט מיט פופציג "בלוי־בערד" צוואמען. זי האט זיך געווענדעט צו מיס מיגם נאך מאראלי־שער שטיצע, און יענע האט זיך מורה גע־ווען, אז, ווירקליך, די נייסטעס־רות, וואס זי האט געשעפט פון דער אויבען־דערמאנ־טער צייטשריפט אין אלגעמיין און באי־זונדערס פון איין ארטיקעל מיט'ן נאמען: "נרויס־בריטאניע צוואוייקט אין בלוט", האט איבערגעשטיגען אלע איהרע ערוואר־טונגען: דער זעלבער חבור, האט מיגם צוגעגעבען, האט אזוי גוט געווירקט אויף אייף איהרער א שוועסטער, וועלכע וואוינט אין גאלדען לייאן מאורט, נומער זיבען און צוואנציג. די צווייטע בלאט רעכטס, אז אזוי ווי יענע איז געווען אין דעליקאטע אומשטענדען און האט ער־וואכטעט א צונאב צו איהר משפחה, האט זי גלייך נאכ'ן לעזען דעם ארטיקעל גע־קראגען וועהען און פון דאמאלסט אן דערזט זי פון היץ וועגען דער אינקוויזי־ציע.

דא איז מיסעס וואהרען אריינגע־פאהרען מיט אן אנדער טענה. אויפ'ן מאמין איז געשטאנען א פארט בלעעגע צדקה־פושקע אין דער פארם פון א הייר זעל פון רויטע צינגעל, מיט אן אויפשריפט: "די פראטעסטאנטישע אסאסיאציע"; אויפ'ן דאך האט עס געהאט א קוימען, דורך וועלכען מען פלעגט אריינוואהרפען אין פושקע די נדבות. וואהרפענדיג א בליק אויף דאס דאזיגע הייזעל, האט מיי־סעס וואהרען געגעבען די ארומיגע צו פארשטעהן, וואס פאר א שטערצען זי האט דערפון, וואס וואהרען האט נאך קיינמאל אהין נארנישט אריינגעוואהרפען. אויסער איינמאל בנגבה די שטיקלאך פון א צובראכענער ליזלקע, ווי זי האט זיך נאכדעם דערוואוסט, וואס הלואי זאל עס איהם נישט גערעכענט ווערען ביים יום־הדין. מיט וועהטאג מוז זי זאגען, אז דאלי איז נישט פריינעבינער פון איהר פאטער אין דער באציהונג, אז זי האט, אפנס, מעהר חשק צו סטענגעס און נאך אזעלכע שמאכטעס, איידער צו שענקען עפעס אויף דער הייליגער זאך, וואס ע־פינט זיך אין אזא נויט. לסוף האט זי זעהר געבעטען די טאכטער נאכצוטאן דעם ביישפיעל פון מיס מיגם. וועלכע פלעגט אהין אריינוואהרפען איינגאנצען איהר געהאלט.

— א, מעם, — האט מיגם געזאגט — דערמאנט עס ניט. איך האב נישט גע־וואלט, מען זאל דערפון וויסען. די נדבות, מיישטיינס געזאגט, וואס איך קאן געבען, האבען א שעהנע מכשות. דאס איז מיין גאנץ פארמעגען. — האט זי פלוצלונג אויסגעראכען אין טרעהרען, — אבער עס וועט מיר באצאהלט כפל כפלים.

דאס איז געווען גאנץ ריכטיג, הגם אפשר נישט אין דעם זין, אין וועלכען מיגם האט עס געזאגט: אזוי ווי זי האט געוואוסט, ווי זיך אונטערצושטייבלען צו איהר מיסעס, פלעגט זי יענע באשיטע מיט מתנות, ווי היטעלאך, קאפטעלאך, קליידלאך און אנדערע מלבושים, — אזוי אז דאס הייזעל פון רויטע צינגעל איז אפשר געווען די בעסטע באנק, וואהין מיגם האט געקאנט אריינלעגען איהר קא־פיטאל. און האט איהר געצאהלט זיבע־ארער אכט הונדערט פראצענט אין געלט און וויינינגסטענס פופציג אין דער פארם פון צוטרוי און גוטער רעפוטאציע ביי איהר מיסעס.

— ווייז נישט, מיגם — האט מיסעס וואהרען געזאגט, אליין אין טרעהרען, —

שכנים ריידען

"איך בין באשעפטיגט אין א טעאטער און עס איז א פראבלעם צו קענען רורכ־קומען מיט אלעס. ווייל איך העלף צו אויפהאלטען מיין מוטער און שוועסטער. איך האב ליעב צו קליידען, זיך שעהן אבער איך האב ניט גענוג צו אויסגעבען אויף קליידער. כדי צו געבען א שטיקעל ענדערונג פאר דעם אויסזעהן פון מיין ארמער וואהרעראב, בייט איך די קאלי־רען פון מיין קליד אדער זאקען אזוי שנעל ווי זיי פארלירען זייער גלאנץ. איך נוץ שטענדיג דיימאנד דאיס פאר דער ארבייט — נוצענדיג זיי אלס פארב פאר רעעסעס און אלס "טינסס" פאר זאקען. איך האב שטענדיג געקראגען אזעלכע פער־פעקטע רעזולטאטען. אז אונזערע שכנים זאכען וואס איך האב.

"איך האב אויסגעפונען וועגען דאיסאנד דאיס פון אונזער וואהרראב אויפזעהערין. זי זאגט, אז זי האט פרובירט אלע פאר־בען אויפ'ן מארק אבער קיינע טוען ניט אזעלכע אויסנעצייכענטע ארבייט און זע־נען אזוי לייכט צום נוצען ווי די דאיסאנד דאיס. איך פארשטעה אז זיי זענען די פאפולערסטע פארבען אין דער וועלט — און זיי פאררינען עס".

ל. פ. מאנטרעאל.

די פיינסטע ארענדזש פעקא טיי
קאסט ווענינער ווי אנדערע

"SALADA" TEA

ORANGE PEKOE BLEND

"פריש פון די גערטנער"

דאס גרויסע פייער

בעארבייט אין אי־דיש לויט דעם באר־ריהמטען ראמאן

— פון — משארלס דיקענס "בארנבי ראדזש".

(פארזעצונג)

— דאס ווייס איך נישט — האט דאלי געזאגט — אבער איך, יעדענפאלס וויל עס וויסען. זאגט מיר. איך בעט אייך. וואס איז ער אזוי שווייגעדיג, און וואס איז דאס פאר א געשיכטע מיט א כת, וואס מיינער טאר זי נישט דערצעהלען?

— א, איצט זעה איך, אז איהר ווייסט טאקע: איהר זענט רויט געוואהרען.

— וואס דאס איז פאר א געשיכטע און וואס פאר א שייכות זי האט צו זיין רייזע, ווייס איך נישט מעהר ווי די, מיין קינד, — האט גאבריעל געענטפערט, — אויסערדעם, אז דאס איז דעם קליינעם סאלאמאנ'ס עפעס אן איבערשרעק, וואס האט מסתמא קיין שום זינען נישט, און וואס מיסטער הערדיי אבגעלאגנט, איז ער געפאהרען. גלויב איך —

— יא? — האט דאלי אונטערגע־צויליעט געשעפט. דאלי — האט גאבריעל געענטפערט געבענדיג איהר א קניפ אין בעקעל — צויליעט וואס פאר א געשעפט — דאס איז שוין אן אנדער זאך. לייגען דורך די מעשה מיט "בלוי־בערד" און זיי נישט נייגעריג, קעצעל.

פערזענליכעס

אנשטענדיגע סינגעל לייט מיט גוטע רעפערענס, וועלכע זוכען באקאנטשאפט מיט דעם צוועק צו הייראטען, זאלען זיך ווענדען צו דער טאראנטער מעטרימאניאל ביורא, פון מר. און מרס מעלאמעד, 394 ספע־דינג עוועניו, טעלעפאן טרי־נימ 3652. אלעס ווערט גע־האלטען סטריקטלי קאפידענ־שעל.

כשר לפסח

געניסט פון אייערע פסח'דיגע מאכלים. נוצענדיג ווינדזאר זאלץ . . . שטענדיג דאס באליעבטסטע אין די מערסטע ארטאדאקסישע אידישע היימען. עס איז שטרענג כשר . . . און איז ווהר ריין. עס דערמענ־ליכט די באליעבטע נאטירליכע פלייוואר פון די שפיז צו ארויס־קוקען און דערפרייען יעדען געשמאק. אייערע פליישען און אלע מאכלים פאר פסח וועלען בעסער בא'טעם'ט זיין!

ווינדזאר זאלץ איז געמאכט אונטער דער טעגליכער אויפזיכט פון אונזערע איינענע כעמישע לאבאראטאריעס. ווינדזאר זאלץ קאסט בלויז א קליינינקייט. פארלאנגט בלויז "דאס ריינסטע און דאס בעסטע".

אנדערע באליעבטע ברענדס
ווינדזאר אייאדייזד זאלץ
פארהיט פון א נאידער.
ריגעל טעיבל זאלץ
שיט זיך אריין לייכט.
שרייבט פאר א פריי ביכעל
"דער ראמאנס פון זאלץ" . . . פאראן צענד־ליגער געברויכען פאר זאלץ . . . "ווען מען מערט באשפריצט די פלאדס מיט זאלץ, כדי די שטייב זאל ניט ארומפליען".

WINDSOR SALT
Over 99% Pure
FOR SALTING MEAT
Brings out natural flavor of all foods
Dissolves easily
Conforms with the Jewish dietary laws
Ideal for Passover
C-I-L
MADE BY CANADIAN INDUSTRIES LIMITED
CANADIAN SALT DIVISION
WINDSOR, ONT.

ווינדזאר זאלץ

CANADIAN INDUSTRIES LIMITED
WINDSOR, ONTARIO

גרויסע באַרגענס

פסח איז שוין באלד דא!

האט איר שוין איינגעקויפט אייערע פסח'דיגע ארטיקלען? אין

בעלאצקי'ס הארדוועיר סטאר

548 קאלעדזש סטריט

איז פאר אייך צוגעגרייט אויסערגעוועגליכע בארגיינס אויף טעפלאך, כלים און אלע סייזעס פון די שעהנסטע רישעס, און גלאזוואר.

אויך פארשידענע פיינטס, ווארנישעס, עלעקטריק סופליים און אלעס וואס נויטיג אין פאר אייער הויז.

אלע אדערס פינקטליך דעליווערט.

טעלעפאניר טרינט: M 8329.